

موتاسیون کدون های ۸۳ و ۸۷ ژن gyrA باکتری اشرشیاکلی مقاوم به نالیدیکسیک اسید به روش ARMS PCR

علی کرمی^{۱*}، خانعلی نقوی^۲، نعمت‌الله جنیدی جعفری^۳، رحیم سروری^۱، محمدجواد سلطان‌پور^۴، زهرا سفیری^۵، رضا رنجبر^۶

۱. دکترای بیوتکنولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۱)- مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی
۲. کارشناس ارشد زیست مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۲)- مرکز تحقیقات بهداشت نظامی
۳. متخصص بیماری‌های عفونی و گرم‌سیری، استادیار دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۳)- مرکز تحقیقات بهداشت نظامی
۴. دکترای علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۴)- مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی
۵. کارشناس ارشد زیست مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۵)- مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی
۶. دکترای میکروبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(۶)- مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی

* نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله (عج)، پژوهشکده طب نظامی، مرکز تحقیقات بهداشت نظامی، تلفن و نمبر ۰۳۹۸۸۳، E-mail: Karami@bmsu.ac.ir

پذیرش برای چاپ: مرداد هشتاد و شش

دریافت مقاله: اردیبهشت هشتاد و شش

چکیده

سابقه و هدف: با توجه به اهمیت آنتی‌بیوتیک‌های رده کینولونی این مطالعه با هدف تعیین وضعیت موتاسیون بروی کدون‌های ۸۳ و ۸۷ ژن gyrA در مقاومت دارویی به نالیدیکسیک اسید در *E.coli*‌های ایزوله شده از نمونه‌های ادرار بیماران انجام گرفت. روش کار: در این مطالعه ۷۹ نمونه مثبت *E.coli* اعم از حساس و غیرحساس که از نمونه‌های ادرار بیماران مراجعت کننده به بیمارستان بقیه‌ا...^(۱) جدا شده بود، مورد مطالعه قرار گرفتند. طی چهار مرحله واکنش PCR به بررسی موتاسیون‌های عامل مقاومت به نالیدیکسیک اسید در ناحیه شایع موتاسیون و بخصوص کدون‌های ۸۳ و ۸۷ از ژن gyrA در نمونه‌های کلینیکی پرداخته شد. در خاتمه تعیین ردیف ژنی در ناحیه موعد نظر انجام گردید.

یافته‌ها: نتایج تعیین ردیف DNA موید عدم وجود موتاسیون در نمونه‌های حساس بود. ولی در نمونه‌های مقاوم پنج مورد موتاسیون در کدون‌های ۱۱، ۱۵، ۱۷، ۹۷، ۱۰۷ مشاهده شد. یکی از موتاسیون‌ها (۱۷) جز موتاسیون‌های اصلی مقاومت به نالیدیکسیک اسید می‌باشد.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج این تحقیق، وجود حتی یک موتاسیون در کدون‌های ۸۳ یا ۸۷ موجب بروز مقاومت *E.coli* نسبت به نالیدیکسیک اسید می‌شود.

واژگان کلیدی: اشرشیاکلی، عفونت ادراری، مقاومت آنتی‌بیوتیکی، نالیدیکسیک اسید، PCR، MIC

های فوقانی سیستم ادراری (کلیه‌ها) غیر طبیعی بوده و موجب عفونت در سیستم ادراری می‌شود^(۱).

کینولون‌ها مانند نالیدیکسیک اسید و فلوروکینولون‌ها مانند سیپروفلوکسازین، دسته‌ای از آنتی‌بیوتیک‌هایی هستند که در پزشکی و دامپزشکی برای درمان بیماری‌های عفونی که توسط باکتری‌های روده ای نظیر *E.coli* ایجاد می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. اما ظهور میکروب‌های مقاوم به عوامل ضدمیکروبی، از میان سوبیه‌های حساس تهدید جدی علیه سلامت دنیا محسوب شده و پزشکان، میکروب شناسان و داروسازان را با مشکل مواجه کرده است. این مشکل منحصر به مکان یا زمان خاصی نبوده و تبدیل به یکی از معضلات بزرگ جهان شده است^(۲).

مقدمه

باکتری *E.coli* یکی از اعضا مهم خانواده انترباکتریاسه‌ها محسوب می‌شود. این باکتری شایعترین علت بعضی از عفونت‌های شایع باکتریایی مانند عفونت‌های سیستم ادراری، باکتریمی و اسهال باکتریایی مسافران می‌باشد. همچنین یکی از علل اصلی منزه‌یت دوران نوزادی است. این باکتری به طور طبیعی در روده بزرگ کلونیزه می‌شود. در حالیکه مکان اصلی کلونیزاسیون طبیعی انترباکتریاسه‌ها در دستگاه گوارش می‌باشد، اما شایعترین محل ایجاد عفونت توسط آنها در سیستم ادراری است. با توجه به اینکه سیستم ادراری به طور طبیعی استریل و فاقد هر گونه باکتری می‌باشد، ورود باکتری *E.coli* از طریق مجرای ادرار به قسمت

پلی مراز عمل پلی موتاسیون را از انتهای پرایمر در جهت $-3'-5'$ ، زمانی آغاز می‌کند که باز انتهای $3'$ پرایمر، ناجور (Mismatch) نباشد، یعنی به تردد مکمل خود بچسبد. اگر عمل پلی موتاسیون در لوله حاوی پرایمر نرمال انجام شود، نشان دهنده نبود جهش نقطه ای در باز مرد نظر است و اگر عمل پلی موتاسیون در لوله حاوی پرایمر جهش نقطه ای در باز مرد نظر است و نشان دهنده حضور جهش نقطه ای در باز مرد نظر می‌باشد. از این تکنیک به عنوان MAMA-PCR و COP-PCR نیز یاد می‌شود. بنابراین ما جهت طراحی پرایمر برای کدون‌های 83 و 87 ژن gyrA که با استناد به اکثر مقالات، بیشتر موتاسیون‌ها در آنها صورت می‌گیرند. پرایمرهای mismatch را طراحی کردیم. بدین صورت که با قرار دادن کدون tac در پرایمر ریورس شماره $3'$ از آن به عنوان پرایمر جهش یافته برای کدون 83 استفاده گردید و برای کدون 87 نیز دو پرایمر ریورس طراحی شد. یکی از پرایمرهای 87 دارای کدون tac بود که به عنوان پرایمر جهش یافته اول به کار رفت (پرایمر شماره 4) و پرایمر دیگر دارای کدون aac بود که از آن نیز به عنوان پرایمر ریورس دوم استفاده شد (پرایمر شماره 5). از پرایمر شماره یک به عنوان پرایمر فوروارد استفاده شد. از پرایمر شماره دو نیز به عنوان پرایمر ریورسی که خارج از محدوده کدون‌های 83 و 87 بود، استفاده گردید. بدیهی است از پرایمرهای 4 و 5 باید یکی جواب بدهد. شکل ۱ و ۲.

یافته‌ها

با توجه به مواردی که ذکر شد می‌توان نتیجه گرفت که پرایمرهای طراحی شده چه از نظر حساسیت و چه از نظر اختصاصی بودن قابلیت شناسایی ژن‌های مقاوم را با موفقیت داراست و می‌توان از این پرایمرها در شناسایی موتاسیون‌های مقاومت دارویی به نالیدیکسیک اسید در نمونه‌های بالینی استفاده کرد. در نهایت نتایج PCR ها بدین ترتیب خواهد بود: نمونه‌هایی که جواب 4 و اکنش PCR آنها به ترتیب $(+/-)$ ، $P1,2(+)$ ، $P1,3(+)$ ، $P1,4(+)$ و $P1,5(-)$ ، $P1,2(+)$ و $P1,5(+)$ باشند، به عنوان E.coli موتاسیون در کدون های 83 و 87 شناخته می‌شوند. نمونه‌هایی که جواب PCR های آنها به ترتیب $(-/+)$ ، $P1,3(+)$ ، $P1,4(+)$ و $P1,5(-)$ ، $P1,2(+)$ و $P1,3(+)$ ، $P1,4(+)$ و $P1,5(+)$ باشند، نشان دهنده گونه E.coli هایی هستند که کدون 83 ژن gyrA فاقد موتاسیون بوده و کدون 87 آن موتاسیون داشته است. همچنین نمونه‌هایی که جواب PCR های آنها به ترتیب: $(-/-)$ ، $P1,3(+)$ ، $P1,2(+)$ و $P1,5(-)$ باشند. E.coli هایی هستند که کدون 83 ژن gyrA آنها موتاسیون داشته و کدون 87 آن فاقد موتاسیون می‌باشد. E.coli هایی به عنوان E.coli حساس شناخته می‌شوند که جواب PCR های آنها به صورت $(+/-)$ ، $P1,2(+)$ ، $P1,3(+)$ و $P1,4(-)$ باشد. در ادامه کار دو محصول PCR نمونه‌های شماره یک (P1-2) جهت ردیف DNA برای بررسی موتاسیون‌ها به شرکت سیناژن سفارش داده شد. نتایج سکانسینگ همانطور که انتظار می‌رفت یکی از نمونه‌ها را به عنوان نمونه حساس بدون موتاسیون معرفی کرد ولی در مورد نمونه مقاوم پنج مورد موتاسیون در کدون های $85,81$ ، $87,97,107$ مشاهده شد. که یکی از موتاسیون‌ها (87) جز موتاسیون‌های اصلی مقاومت به نالیدیکسیک اسید می‌باشد. که نتایج آن در جدول ۱ آمده است.

موضوع مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی برای اولین بار با بروز و گسترش وسیع سوبه‌های مقاوم به پنی‌سیلین در استافیلوکوکوس ارئوس اهمیت یافت. در سال 1970 و اوایل 1980 باسیل‌های گرم منفی چند مقاومتی، بزرگترین مشکل کنترل عفونت محسوب می‌شدند. اخیراً موارد زیادی از مقاومت نسبت به این داروها در E.coli مشاهده شده است (2%). دراین بین مطالعه ساختار ژنتیکی E.coli می‌تواند راهگشای اصلی در جهت درمان عفونت‌های ناشی از این باکتری‌ها باشد، بطوریکه PCR روش بسیار مؤثر، سریع و اختصاصی جهت شناسایی بسیاری از عوامل بیماری‌زا و از جمله مقاومت در برابر آنتی‌بیوتیک‌ها می‌باشد که تا کنون تحقیقات بسیاری در رابطه با استفاده از این تکنیک در شناسایی ژن‌های عامل مقاومت بر علیه اکثر آنتی‌بیوتیک‌ها صورت گرفته که در برخی از تحقیقات تنها ژن gyrA و در برخی دیگر علاوه بر این ژن، ژن‌های parC و gyrB مورب برسی قرار گرفته است. مکانیسم غالب در ایجاد مقاومت نسبت به نالیدیکسیک، از تغییر ژن‌های تولیدکننده زیرواحد آنزیم های DNA gyrase (gyrA و gyrB) و (parC و parE) Topo IV (gyrA N terminal) پروتئین gyrA از آمینو اسید 67 تا 106 در باعث E.coli کننده مقاومت به کینولونی (GRDR) نامیده می‌شود. این ناحیه اصطلاحاً ناحیه تعیین کننده مقاومت به کینولونی شده است و چنین به نظر می‌رسد که ناحیه 1 در ژن ParC نیز شناسایی شده است و چنین به نظر می‌رسد که ناحیه 2 در ژن N terminal در پروتئین gyrA و ParC به یکدیگر شباهت زیادی داشته باشند (4 – 6). بیشتر موتاسیون‌ها در باکتری E.coli در ناحیه QRDR ژن gyrA و در نوکلئوتید 248 و $259/260$ رخ می‌دهند که منجر به تغییر آمینواسید ser-83 ASP-87 و ser-83 ASP-87 می‌شود. در ناحیه QRDR ژن parC نیز موتاسیون‌ها عمدها در نوکلئوتید $238/239$ و $250/251$ اتفاق می‌افتد که منجر به تغییر آمینواسید ser-80 Glu-84 می‌شود. موتاسیون‌های یاد شده عموماً به صورت منحصر به فرد رخ می‌دهند، اما مواردی از موتاسیون مضاعف نیز گزارش شده است که در مورد پروتئین gyrA معمولاً آمینواسید losinein در جایگاه 83 جایگزین آسپارتیک اسید می‌شوند. در مقایسه با موتاسیون یاد شده در gyrA و ParC، موتاسیون در ژن های gyrB و parE از اهمیت کمتری برخوردارند و نقش ناچیزی در تولید مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های یاد شده دارند (8 – 9).

روش کار

در این تحقیق کلیه مواد مورد استفاده در فرآیند PCR از شرکت Fermentas و مواد مورد نیاز برای تحلیص DNA ژنومیک و الکتروفورز از شرکت Roche تهیه گردید. پودر نالیدیکسیک اسید از شرکت البرز دارو تهیه شد. نمونه مثبت از نظر E.coli که از بین 2500 نمونه ادارار بیماران مراجعه کننده به آزمایشگاه بالینی بیمارستان بقیه ا...^(۶) طی 5 ماه (بهمن ۱۳۸۳ تا خرداد ۱۳۸۴) جدا شده بود، جهت واکنش PCR انتخاب گردید. با در نظر گرفتن تمام پارامترهای لازم جهت طراحی یک پرایمر مناسب برای شناسایی ژن‌های مقاوم به نالیدیکسیک اسید، به روش ARMS اقدام شد. یا سیستم تکثیر منعکس کننده (ARMS) چهش، تکنیکی قادرمند برای مشخص کردن جهش‌های نقطه ای است. در این تکنیک از پرایمرهای نوع جهش یافته و نرمال در دو لوله جداگانه استفاده می‌شود. اساس این تکنیک بر این پایه استوار است که DNA

چاهک شماره ۲۱ و ۱ - نشانگر اندازه وزن مولکولی، ۱۰۰ bp و چاهک های شماره ۲۰ تا ۲۰ مثبت بجز چاهک های شماره ۸ و ۱۶ که منفی هستند.

بحث

رویداد شاخص‌های مقاومت پلاسمیدی و ترانسپوزونی در سویه‌های بالینی این پرسش را پیش می‌آورد که منشاء این شاخص‌ها کدام است. به احتمال زیاد برخی از این شاخص‌ها طی زمان طولانی و به دنبال یک سری جهش‌های بی‌دریبی در ژن‌های کروموزومی موجود در باکتری یا به دنبال واردشدن در پلاسمیدها و ترانسپوزون‌ها به وجود آمده باشد. این طرح احتمالاً در مورد تکامل بتالاکتامازها در باکتری‌های گرم منفی روده‌ای نیز صادق است (۱۰).

به نظر می‌آید مصرف بی‌رویه و نامناسب آنتی‌بیوتیک‌ها در درمان بیماران بستری در بیمارستان یا بیماران سرپایی، مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها در کشاورزی و دامپروری و فشار انتخابی ناشی از آن، منجر به گزینش سویه‌های مقاوم شده و امکان بقا و تکثیر آن‌ها را فراهم می‌سازد.

در یک مطالعه موتاسیون در ژن‌های gyrA و gyrB که باعث مقاومت به نالیدیکسیک اسید در گونه‌های E.coli جدا شده از محصولات غذایی، حیوانی و انسانی می‌شد مورد آنالیز قرار گرفته است. در ۱۳ مورد نمونه حساس به نالیدیکسیک اسید هیچ تغییر اسید‌آمینه‌ای در پروتئین های ParC و gyrA مشاهده نشد در حالی که در همه گونه‌های مقاوم به نالیدیکسیک اسید حداقل یک مورد تغییر اسید‌آمینه در پروتئین gyrA در کدونهای ۸۷ یا ۸۳ دیده شده است. که با نتایج حاصل از مطالعه ما مبنی بر وجود حداقل یک موتاسیون در کدون های ۸۷ یا ۸۳ مطابقت داشت (۱۱).

در مطالعه ای با نالیدیکسیک اسید با میزان MIC بیشتر از ۲۵۶ میلی گرم در لیتر فقط موتاسیون تبدیل Ser به Leu (۸۳) وجود داشت. در این مطالعه مشخص گردید که حتی یک موتاسیون برای بروز سطح بالائی از مقاومت به نالیدیکسیک اسید کافی می‌باشد. اما برای بروز سطح بالائی از مقاومت به سیپروفلوكسائین حداقل ۲ موتاسیون در ژن gyrA مورد نیاز می‌باشد. نتایج حاصل از این مطالعه نیز با مطالعه حاضر مشابه دارد (۱۲).

در یک بررسی دیگر ۸۰ مورد از گونه‌های E.coli مقاوم به نالیدیکسیک اسید با میزان MIC بیشتر از ۲۵۶ میلی گرم در لیتر تشخیص داده شده-اند بصوری که در گونه ۶۱ E.coli مقاوم به نالیدیکسیک اسید جدا شده یک تغییر اسید‌آمینه در پروتئین gyrA در کدون های ۸۳ و ۸۷ مشاهده گردید (۱۳).

نتیجه گیری

منطقه اطراف اسید‌آمینه ۸۳ زیر واحد A آنزیم DNA gyrase ویژه‌ای در تشخیص مقاومت کینولونی داشته و تبدیل Ser به Leu یا Trp موجب این مقاومت می‌شود.

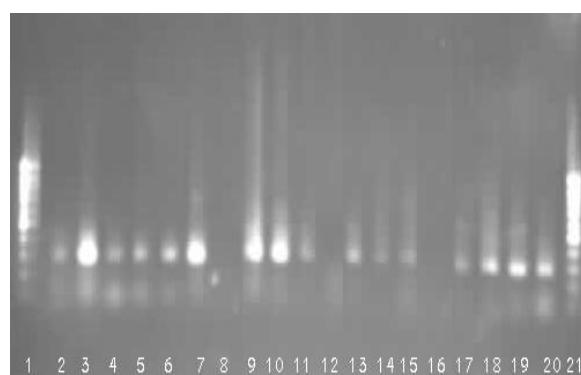
جدول ۱: موتاسیون‌های موجود در نمونه E.coli مقاوم به نالیدیکسیک

کدون	تغییر اسید آمینه
۸۱	TAT → TTT
۸۵	TTG → TCG
۸۷	GCA → GTA
۹۷	ATA → ACA
۱۰۷	CTA → CCA



شکل ۱- بررسی محصولات PCR-A : پرایمر P1 بعنوان Reverse و P2 Forward

چاهک شماره ۱ - نشانگر اندازه وزن مولکولی، ۱۰۰ bp که جایگاه ۲ اندازه محدوده مورد نظر قطعه PCR که جفت باز می‌باشد یعنی باند های اندازه مولکولی ۴۰۰ و ۵۰۰ جفت باز نشان داده شده است. چاهک شماره ۲۰ تا ۱۳ - نمونه‌های ۲۶ تا ۳۷ همچنان که ملاحظه می‌گردد نمونه‌های ۲۷، ۲۸، ۳۶، ۳۷ و ۲۹.۳۶، فاقد باند مورد نظر بوده منفی می‌باشند و در بقیه نمونه‌ها باند مورد نظر ۴۵۰ bp دیده می‌شود و مثبت است (توضیحات تکمیلی در متن)



شکل ۲- بررسی محصولات PCR-B : پرایمرهای P1 بعنوان Reverse و P3 Forward

REFERENCES

1. Gerald I. Mandell, John E. Bennett, Raphael Dolin. Principles and practice of infectious diseases: Michael S. Donnenberg. in: Enterobacteriaceae. Philadelphia, Elsevier Churchill Livingstone. 2005; P:2567-2587.
2. Caballero – Granado F, et al., Comparative study of bacteremias caused by *Enterococcus* spp. With and without high-level resistance to gentamicin. *J Clin Microbiol*. 1998 Feb;36(2):520-5.
3. Casetta A, Hoi AB, de Cespedes G, Horaud T. Diversity of structures carrying the high-level gentamicin resistance gene (*aac6-aph2*) in *Enterococcus faecalis* strains isolated in France. *Antimicrob Agents Chemother*. 1998 Nov;42(11):2889-92.
4. Yolanda Sáenz, Myriam Zarazaga, Laura Briñas, Fernanda Ruiz-Larrea and Carmen Torres. Mutations in *gyrA* and *parC* genes in nalidixic acid-resistant *Escherichia coli* strains from food products, humans and animals. *Journal of Antimicrobial Chemotherapy* 2003;51:1001–1005.
5. Okuda J, Hayakawa E, Nishibuchi M, Nishino T., Sequence analysis of the *gyrA* and *parC* homologues of a wild-type strain of *Vibrio parahaemolyticus* and its fluoroquinolone-resistant mutants. *Antimicrob Agents Chemother*. 1999 May;43(5):1156-62.
6. Qiang YZ, Qin T, Fu W, Cheng WP, Li YS, Yi G, Use of a rapid mismatch PCR method to detect *gyrA* and *parC* mutations in ciprofloxacin-resistant clinical isolates of *Escherichia coli*. *J of Antimicrobial chemotherapy* 2002; 49:549-552.
7. Chenia HY, Pillay B, Pillay D. Analysis of the mechanisms of fluoroquinolone resistance in urinary tract pathogens. *J Antimicrob Chemother*. 2006 Oct 13; [Epub ahead of print].
8. Vila, J., Ruiz, J., Goñi, P. & Jiménez de Anta, T. (). Detection of mutations in *parC* in quinolone-resistant clinical isolates of *Escherichia coli*. *Antimicrobial Agents and Chemotherapy* 1996;40:491–3.
9. Giraud, E., Leroy-Sétrin, S., Flaujac, G., Cloeckaert, A., Dho-Moulin, M. & Chaslus-Dancla, E. Characterization of high-level fluoroquinolone resistance in *Escherichia coli* O78:K80 isolated from turkeys. *Journal of Antimicrobial Chemotherapy* 2001;47:341–3.
10. Maria del mar Tavio. 1999. Mechanisms involved in the development of resistance to fluoroquinolones in *E.coli* isolates. *J. of Antimicrobial chemotherapy*. 44: 735-742.
11. Saenz Y, Zarazaga M, Brinas L, Ruiz-Larrea F, Torres C. Mutations in *gyrA* and *parC* genes in nalidixic acid-resistant *Escherichia coli* strains from food products, humans and animals. *J Antimicrob Chemother*. 2003 Apr;51(4):1001-5. Epub 2003 Mar 13.
12. Erac B, Gill A, Amyes SG, Gulay Z. Mutations of *gyrA* in ciprofloxacin resistant *Escherichia coli* strains. *Mikrobiyol Bul*. 2003 Apr-Jun;37(2-3):125-30.
13. M.E. CULLEN. Cloning and characterization of a DNA Gyrase A Gene. *Antimicrobiol agent*. June 1989. p. 886-894.